

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

tionen, at give Produktionen fri. Det er efter min Mening nødvendigt at begrænse Produktionen, og det kan næppe gøres paa anden eller bedre Maade end ved at udstede Forbud for Ikke-Landbrugere mod Produktion af Svin til Salg her i Landet og ligeledes et faktisk Forbud for Landmændene mod Produktion af flere Svin, end der normalt kan afsættes paa Hjemmemarkedet og til Eksport. Det er alt dette, der sker gennem Korttildelingen. Naar det er nødvendigt med saadanne skarpe Forbudsbestemmelser, tror jeg ogsaa, det vil være rigtigt, at man inden for Landbruget, hvor man ved en saa stærk Produktionsbegrænsning er med til at bringe Priserne saa højt op, tager Hensyn til Afsætningen her i Landet, og der mener jeg, der er to Veje at gaa: enten bør man søge gennemført en vis Begrænsning af Prisstigningen her i Landet, hvad jeg vilde have anset for at være det bedste, men vil man ikke det — og det viste sig jo umuligt at gennemføre i Folketinget, og jeg tror ikke, der er større Haab om at faa det gennemført her —, maa man gaa den anden Vej og ved en Nedsættelse af Priserne sikre den allerfattigste Del af Befolkningen, at de ikke bliver udelukket fra at spise Flæsk.

Jeg er ganske enig i den Opfattelse, der blev fremsat af det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen), at Svinekortene fordeles paa den Maade, at de fattigste af Landmændene i hver sin Kreds større eller mindre, ikke mindst de mindre, ikke faar saa mange Kort som deres mere velhavende Brødre inden for Erhvervet. Jeg har ogsaa gentagne Gange udviklet dette Synspunkt over for Svine-reguleringsudvalget og fastholdt, at man bør tage Hensyn dertil, men jeg har ikke altid fundet saa stor Velvilje i Udvalget for denne Opfattelse, idet Udvalget hævder det Synspunkt, som der jo ogsaa kan anføres en hel Del for, at Svineproduktionen bør ligge hos de gamle Svineproducenter, og det er klart, at det let, hvis denne Betragtning skal gennemføres, vil gaa i den Retning, som det ærede Medlem udtalte. Jeg skal gerne lade det ærede Medlems Henstilling gaa videre til Udvalget, fordi jeg tror, man maa gøre sig klart, at hvis man ikke griber ind, vil denne Udvikling fortsættes, saaledes at de mest velhavende Landmænd vil faa de fleste Kort, og det er jo ikke Meningen, for det er et overordentlig værdifuldt Privilegium, at faa disse Kort.

Hermed takker jeg for den Tilslutning, Forslaget har faaet.

Johs. Clausen: Til det ærede 12te tingvalgte Medlem (Jensen-Aale) ønsker jeg at gøre en ganske kort Bemærkning. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han mente, der skulde udstedes Kort til Forsyning af Hjemmemarkedet med billigt Flæsk ud over den Korttildeling, som vor Kontingentering til England betinger. Det er et Spørgsmaal, som er meget vidtrækkende i sine Konsekvenser, og det er for øvrigt et Spørgsmaal, som Rigsdagen ikke har noget at gøre med. Jeg vil ogsaa synes, det vilde være en farlig Ting at komme ind paa, om man i en Tid, hvor man ad Lovgivningsvejen søger at støtte Landbrugs-erhvervet paa forskellig Maade, vilde løbe den Risiko at lade Svineproduktionen forøges betydeligt, saa at Økonomien i Erhvervets bedste Produktionsgren blev ødelagt.

Det ærede Medlem spurgte: Hvorfor vil man ikke være med til at skaffe billigt Flæsk ad denne Vej? eller maaske mente det ærede Medlem ad anden Vej. Nu er Forholdet jo det, som man kan se af Landbrugsraadets Meddelelser, at i 1914 var Prisen 101 Øre pr. kg, og i 1935 har den i Gennemsnit været 162 Øre pr. kg. Det vil altsaa sige, at Prisen er steget godt et halvt hundrede Procent. Landbrugets Udgifter til Skatter, Afgifter og Lønninger er steget meget mere end de 50 pCt., og derfor vil jeg anse det for farligt at gaa med til Udvidelser og derigennem slaa den bedste Produktionsgren ned for at skaffe billigt Flæsk. Det vilde være selvmodsigende, naar man samtidig søger ad Lovgivningsvej at støtte dette Erhverv.

Jensen-Aale: Jeg mener nu ikke, at min Udtalelse om Hjemmemarkedet Forsyning kunde forstås paa den Maade, den ærede Ordfører for Venstre (Johs. Clausen) forstod den paa. Hvad Mening skulde der være i at udstede Kort til Hjemmemarkedet, naar det ikke skulde være netop for at begrænse Produktionen? Ellers kunde man blot give los. Men maaske kunde der findes andre Veje.

Jeg vil gerne gøre det ærede Medlem en Kompliment for hans Udregning af Flæskeprisen; efter det ærede Medlems Tale var det lige ved at blive en daarlig Produktion, daarligere end før. Jeg har ikke hidtil mødt et eneste Menneske, som ikke har sagt, at det er fænomenalt høje Priser, vi faar. Det er det rigtige. Men hvorfor de, som ikke er Producenter, skal give en Overpris for Flæsket, kan jeg ikke forstå. Med Hensyn til dette Forslag kan man i hvert Fald sige,